

Οι γέροντες της Παναγούδας για τα λεγόμενα του π. Βασιλείου Βολουδάκη, που διορθώνουν... τον Άγιο Παΐσιο και το γνωστό χειρόγραφο του «Σημεία των Καιρών»!

5 Νοεμβρίου 2023

Ο π. Βασίλειος Βολουδάκης μηρυκάζει τίς παραποιήσεις και τίς πλάνες του.

Άγαπητός αδελφός μας απέστειλε αποσπάσματα από δύο πρόσφατες όμιλίες του π. Βασιλείου Βολουδάκη (στό έξής: π. Β.). **Μέ έκπληξιν, αλλά και βαθύτατη θλίψιν, ακούσαμε τόν π. Β. νά αναμασά όσα πεπλανημένα, αλλά και ψευδή και άνυπόστατα, ήδη από τοῦ 1986 και κατά διαστήματα έχει γράψει, μέ διάφορες παραλλαγές και άντιφάσεις, σχετικώς μέ τό 666, τίς ταυτότητες, τό χάραγμα, τόν Άγιο Παΐσιο, τήν θέσιν τής Έκκλησίας, κ.λπ., και διά τά όποια έχει δεχθεϊ πληθώρα άναιρέσεων.**

Τό φαιδρόν δέ -ή μάλλον αξιοθρήνητον- είναι ότι έχει τό κουράγιο νά καυχάται άνερυθρίαστα ότι ούδείς έτόλμησε νά άναιρέσει τίς «θεολογικές» του θέσεις! Κατόπιν παροτρύνσεως αδελφών και διά νά μήν μένη τό ψεύδος και ή πλάνη άναπάντητη και έπηρεάζει τούς άπλοϊκούς, αλλά και τούς άγνοούντας τήν προϊστορίαν τής ύποθέσεως, θεωρήσαμε χρέος μας νά αναφερθοῦμε δι' όλίγων στήν προϊστορίαν αυτήν, και, έν συνεχεία, νά άνασκευάσωμε μερικά από τά αναρίθμητα μαργαριτάρια έκ τών δύο προσφάτων όμιλιών του. Έφ' όσον δέ ό π. Β. έπιμένει ειλικρινώς νά έπιθυμή έκτενεστέραν άπάντησιν, είμεθα πρόθυμοι χάριν τής άληθείας -παρά τήν έλλειψιν του άπαιτουμένου χρόνου πού άντιμετωπίζομε- νά του άπαντήσωμε αναλυτικώτερον.

Α'. Η προϊστορία τής ύποθέσεως.

Ο π. Β. διά πρώτην φοράν, καθ' όσον γνωρίζομε, κατά τά τέλη του 1986 δημοσίευσε κείμενον στόν «Όρθόδοξο Τύπο», σχετικά μέ τόν δυσώνυμο αριθμό 666, μέ θέσεις έφησυχαστικές, σοφιστικές και πάντως άντίθετες από τήν Άγιαν Γραφήν και τήν παράδοσιν τών Αγίων Πατέρων μας.

Πέραν τής συγχύσεως μεταξύ τής χρήσεως του 666 ως συμβόλου και τής χρήσεώς του ως άπλοῦ αύξοντος αριθμοῦ, πού φυσικά ή δευτέρα είναι άθώα, τό φοβερώτερον όλων είναι ή έν τῷ τέλει του κειμένου του κυριολεκτικώς «ανάποδη» άνάγνωσις αποσπάσματος του Αγίου Είρηναίου, και ή έξαγωγή έξ αυτής τών διαμετρικώς άντιθέτων έξ όλων ό Άγιος προτρέπει.

Άκολούθησαν έντονες διαμαρτυρίες και άποδοκιμασίες δι' έπιστολών από τούς πιστούς, πού άνάγκασαν τόν π.Β. νά άπαντήση στίς άρχές του 1987 μέ δύο δημοσιεύματα, στα όποια προσπαθώντας νά δικαιολογηθῆ, συγγέει περισσότερο τά πράγματα και άναδεικνύει μεγαλυτέρα τήν πλάνη του. Κατ' αρχάς, συγχέοντας μεταξύ αριθμήσεως ως έννοίας και ως γραφῆς, κατηγορεϊ τούς άντιδρώντας στό 666 ότι δήθεν χρησιμοποιούν άποκλειστικά τήν άραβικήν άρίθμησιν! Στήν πραγματικότητα, όμως, ή άρίθμησις ως έννοια είναι μία· λ.χ.: στό έν λόγω χωρίον τής Άποκαλύψεως: «έξακόσια έξήκοντα έξ», είτε αυτή γραφεϊ στα άραβικά (666), είτε στα ελληνικά (χξς') είτε στα λατινικά (DCLXVI) κ.λπ. Έξ άλλου δέν ασχολούμεθα μέ τό είδος τής γραφῆς, καθόσον πᾶσα γραφή είναι άπορριπτέα· και, έν προκειμένω, οι άντιδρώντες δέν όμιλοῦν γιά καμμίαν από τίς γραφές, πού ό π. Β. άναφέρει, αλλά διά τήν γραφήν του γραμμωτοῦ κώδικα.

Στήν συνέχεια, διά νά ύποστηρίξει ότι τό 666 δέν είναι δαιμονικό σύμβολον, ισχυρίζεται ότι **«τό σύμβολο έχει πάντοτε ώρισμένο σχήμα»** (τά bold είναι του π.Β.). Τό φαιδρόν έν προκειμένω είναι ότι, όταν ό π.Β. δημοσίευσε άργότερα στόν Ο.Τ. φωτοτυπίαν του χειρογράφου του άνωτέρω κειμένου, ή όποία, ως ισχυρίζετο, ήταν έλεγμένη και διορθωμένη από τόν μακαριστό π. Έπιφάνιον Θεοδωρόπουλον, στήν έν λόγω φράσιν άντί του «πάντοτε» ύπήρχε «συνήθως»!!!

Ἀκολουθῶς, ἀγωνίζεται διὰ πολλῶν σοφιστειῶν νά ἀποδείξη ὅτι τό «χάραγμα» τῆς Ἀποκαλύψεως ἐρμηνεύεται ἀλληγορικά ὡς ἐσωτερικόν, ὡς «ἡ διαμόρφωση μιᾶς ἀμετανοήτου προσωπικότητος»· καί κατωτέρω «"τό χάραγμα" ... εἶναι ἡ σατανόσχημη προσωπικότητα». Ἀναγκάζεται, ὅμως, ἴσως γιατί τοῦ εἶχε ἀντιπαρατηρηθῆ ὅτι, ἂν ἴσχυε αὐτό, οἱ μπακάληδες καί οἱ ταμειακές μηχανές θά πρέπει νά ἔχουν διορατικό χάρισμα, ὥστε νά ἀναγνωρίζουν τίς ἀμετανόητες προσωπικότητες καί νά τίς ἀποκλείουν ἀπό τίς πωλήσεις καί τίς ἀγορές- νά προσθήσῃ: **«ἀσχέτως τῆς ἐξωτερικῆς σφραγίδος πού εἶναι ἔνδειξι τῆς ἐσωτερικῆς»** (ἡ ὑπογράμμισις ἡμετέρα). Ἡ φράσις του, ὅμως, αὐτή αὐτομάτως καταρρίπτει ὅλους τοὺς προηγουμένους σοφιστικούς συλλογισμούς του πρὸς στήριξιν τῆς ἀλληγορικῆς ἐρμηνείας του. Καθόσον δηλώνει ἀπερίφραστα ὅτι πᾶς ὅστις ὑποχωρήσῃ καί δεχθῆ τό ἐξωτερικόν σφράγισμα, καταδεικνύει καί τό ἐσωτερικόν του τοιοῦτον («ἐνδείξις τῆς ἐσωτερικῆς»), καί ἐπομένως θά ὑποστῆ τίς φοβερές συνέπειες πού ἀναφέρει σχετικῶς ἡ Ἀποκάλυψις.

Παραλείπουμε τὴν ἀναφορά στὴν ἐπιλεκτικὴ καί μονομερῆ ὑπὸ τοῦ π. Β. ἐρμηνείαν τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἀποστόλου Παύλου περὶ εἰδωλοθύτων, διότι ἀπαιτεῖται ἐκτενὴς σχολιασμός, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πεφωτισμένης ἐρμηνείας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἐπιφυλασσόμεθα διὰ τὸν μελλοντικόν διάλογόν μας.

Φυσικόν ἦταν νά ὑπάρξουν καί πάλιν ἀντιδράσεις καί δημοσιεύσεις ἀναιρετικῶν κειμένων. Μεταξύ αὐτῶν δεσπόζουσαν καί καθοριστικὴν θέσιν ἔχει τό κείμενον (κακῶς χαρακτηρίζεται ὑπὸ τοῦ π. Β. «ἐπιστολή») «Σημεῖα τῶν καιρῶν -666» τοῦ Ἁγίου Παΐσιου, καί τό ἀντίστοιχον «Ὁ Βεελζεβούλ καί ὁ "Ε.Κ.Α.Μ."» τοῦ π. Ἐπιφανίου Θεοδωροπούλου. Βεβαίως, οὐδεὶς ἐκ τῶν δύο ἐχρησιμοποίησε τό ὄνομα τοῦ π. Β., οὔτε καί ἐγράφησαν ὡς ἀποκλειστικαί ἀπαντήσεις πρὸς αὐτόν, διότι παρεμφερεῖς ἑτεροδιδασκαλῖαι εἶχαν ὑποστηριχθῆ καί ὑπὸ ἐτέρων τινῶν. Ἐδίδαν, ὅμως, σαφεῖς ἀπαντήσεις σέ ἀπαράδεκτες θέσεις τοῦ π. Β. Ἐδῶ ἀναφερόμαστε δι' ὀλίγων μόνον στό κείμενον τοῦ π. Ἐπιφανίου, διότι ὁ π. Β. τὸν παρουσιάζει ὡς υἱοθετοῦντα κατὰ πάντα τίς θέσεις του, (ἐνῶ σαφῶς ὁμολογεῖ τὴν ἀντίθεσιν τοῦ Ἁγίου Παΐσιου) καί ἐπισημαίνομε ὅτι **ὁ π. Ἐπιφάνιος:**

α'. Θεωρεῖ σαφῶς τὸν 666 ὡς σύμβολον τοῦ Ἀντιχρίστου!

β'. Ἀκόμη καί στὴν ὑποθετικὴν περίπτωσιν, πού θά ἐχρησιμοποιεῖτο ἀποδεδειγμένως διὰ τυχόν ὑπάρχοντα μαθηματικά πλεονεκτήματά του, τὸν θεωρεῖ ὡς «ὑποπτον καί διαβλητόν ἀριθμόν» καί «προκαλοῦντα τὴν θρησκευτικὴν μας εὐαισθησίαν» (ὑπογραμμίσσαμε ἐμεῖς τό «μας», διὰ νά ἐρωτήσωμε τὸν π. Β. μήπως θεωρεῖ καί τὸν π. Ἐπιφάνιον ὡς «ἀσθενῆ τῇ πίστει»).

γ'. Καί στίς δύο περιπτώσεις θεωρεῖ τὰ δελτία ταυτότητος «ἀπολύτως ἀπαράδεκτα» καί δηλώνει: «ΔΕΝ ΘΑ ΤΑ ΠΑΡΑΛΑΒΩΜΕΝ!» (μὲ κεφαλαῖα γράμματα καί θαυμαστικόν).

δ'. Εἰς τὴν περίπτωσιν θεσπίσεώς των διὰ Νόμου τοῦ Κράτους, μᾶς ὠθεῖ εἰς τὴν παρανομίαν, καί πείθει διὰ ἀδιασείστων ἐπιχειρημάτων ὅτι ἡ ἐξουσία θά ὑπαναχωρήσῃ.

ε'. Ἀλλὰ καί εἰς τὴν λίαν ἀπίθανον περίπτωσιν πού αὐτό δέν συμβεῖ, μᾶς ὠθεῖ εἰς «τό ὑπὲρ Αὐτοῦ (τοῦ Χριστοῦ, ὄχι χάριν τῶν "ἀσθενῶν τῇ πίστει") πάσχειν».

Πάντα τὰ ἀνωτέρω εἶναι διαμετρικῶς ἀντίθετα πρὸς τὰς τοποθετήσεις τοῦ π.Β. καί δῆ:

-«τό 666 δέν εἶναι κἄν σύμβολον τοῦ Ἀντιχρίστου».

-τίς εἰρωνεῖες καί κατηγορίες του περὶ «Ἀριθμοφοβίας».

-τά περὶ ἀλληγορίας καί προτροπῆς του διὰ ἀδιαφορίαν διὰ τὴν ὑπαρξιν τοῦ 666.

-τό ὅτι ἡ τυχόν ἀντίδρασις μας αἰτιολογεῖται μόνον χάριν τῶν "ἀσθενῶν τῇ πίστει", κ.ἄ.

Ἦστερα ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω –καταλυτικά διὰ τίς θέσεις τοῦ π.Β.- κείμενα, ὁ π.Β. ἐσιώπησε ἐπὶ δέκα περίπου ἔτη.

Μετά τήν κοίμησιν τοῦ π. Ἐπιφανίου καί τοῦ Ὁσίου Παΐσιου, ξεθαρρεύει καί τό 1996 ἐκδίδει σέ βιβλίον τά πρό δεκαετίας γραφέντα κείμενά του. Ὅμως, προσθέτει στήν ἀρχή τοῦ βιβλίου προλογικό σημείωμα, στό ὁποῖον, διά νά συσκιάσῃ, προφανῶς, τήν σαφή διαφοροποίησίν του πρός τούς ἔχοντας ὑπερβάλλον κύρος δύο συγγραφεῖς (Ἅγιον Παῖσιον καί Γέροντα Ἐπιφάνιον), δηλώνει διά πρώτην του φοράν: «Θά πολεμήσω τίς νέες ταυτότητες, ἄν αὐτές ἔχουν τόν ἀριθμό 666 ἢ ἄλλα δαιμονικά σύμβολα καί θά συστήσω στούς πιστούς πού θά μέ συμβουλευθοῦν νά ἀρνηθοῦν τήν παραλαβήν τους». Ἐλπίζομε κάποτε νά δοῦμε κάποια πολεμική του ἐνέργεια... Τοῦλάχιστον, τώρα (1996), μέ τήν δήλωσίν του αὐτήν ὁμολογεῖ ὅτι τό 666 εἶναι δαιμονικόν σύμβολον· παρότι καί αὐτό θά τό ἀρνηθῇ μετ' ὀλίγον, στήν ἀπάντησίν του πρός τόν π. Θεοδώρητον.

Λόγω τῶν ἐπικρίσεων καί ἀναιρέσεων πού ἀκολούθησαν, τό ἐπόμενο ἐτος, σέ ἕτερα ἔκδοσιν τοῦ βιβλίου του, ἀναγκάζεται νά ἀπαντήσῃ. Ἀπαντᾷ, ὅμως, μόνον σέ μία πρόσφατη κριτική τοῦ π. Θεοδωρήτου Μαύρου καί στό παλαιότερον κείμενον τοῦ Ἁγίου Παΐσιου.

Οἱ ἀπαντήσεις εἶναι ἐπιλεκτικές (σέ ὅ,τι νομίζει ὅτι τόν συμφέρει), παραπονητικές (παραποιεῖ τό γραφόμενον καί ἀντικρούει τήν παραποίησίν του· ὄχι τό γραφόμενον), λογοκριτικές κειμένων, καί περιέχουν ἀσύστολα ψεύδη καί ἀνυπόστατα γεγονότα. Πρό τῆς συμπεριλήψεώς των στό βιβλίον, οἱ ἀπαντήσεις εἶχαν δημοσιευθῆ στόν Ο.Τ. σέ συνέχειες (νομίζομε ἔξι). Μία Ἀγιορείτικη ἱ. Μονή καί τέσσαρες Ἀγιορειτικές συνοδεῖς (καί ὄχι “πέντε Ἀγιορεῖτες” -οὔτε “τρεῖς”, ὅπως γράφει ὁ π. Β. στόν Ο.Τ. τῆς 15-4-11), ἀπό τό στενόν περιβάλλον τοῦ Ὁσίου Παΐσιου, σπεύσαμε μέ σύντομη ἐπιστολή μας στόν Ο.Τ. νά ἐνημερώσωμε τούς ἀναγνώστας περί τῶν ψευδῶν τοῦ π. Β. Σ' αὐτήν περιορισθήκαμε μόνον στό νά καταδείξωμε τήν μέχρι τελευτῆς τοῦ Ὁσίου ἀταλάντευτον παραμονήν του ἐπί τῶν συναφῶν θέσεων του, διαψεύδοντες τόν ἰσχυρισμόν τοῦ π. Β. ὅτι ὁ Ὁσιος ἄλλαξε στάσιν, καί νά ἀποκαλύψωμε τό ψεῦδος περί τῆς δήθεν ἐπικροτήσεως τῶν θέσεων τοῦ π.Β. ὑπό τῶν ἐχόντων μέγα κύρος στήν συνείδησιν τῶν πιστῶν Γέροντος Ἐπιφανίου καί Μητροπολίτου Φλωρίνης Αὐγουστίνου.

Ἐπῆρχε πρόθεσις διά προσεχῆ ἐκτενῆ γενικωτέραν ἀναίρεσιν τῶν «θεολογικῶν» ἐπιχειρημάτων τοῦ π. Β., ἀλλ' ὁ Ο.Τ. μᾶς ἄφησεν ἀναύδους. Ἄφου καθυστέρησεν τήν ἀπάντησίν μας, διά νά τήν συνδημοσιεύσῃ μέ τήν ἀνταπάντησιν τοῦ π. Β. (συνήθης εὐμενῆς πρακτική τοῦ Ο.Τ. πρός τόν π. Β.), μετὰ τήν ἀνταπάντησιν διέκοψε τόν διάλογον! (καί αὐτή συνήθης εὐμενῆς πρακτική τοῦ Ο.Τ. πρός τόν π. Β. Πλήν ἄλλων παλαιότερων π.ρ.βλ. καί προσφάτως τήν διακοπήν τοῦ διαλόγου τοῦ π. Β. μέ τόν θεολόγον κ. Στ. Μποζοβίτη, χωρίς μάλιστα νά δημοσιεύσῃ τήν ἀναμενομένην ἀπάντησιν τοῦ τελευταίου).

Σιωπήσας ὁ π. Β. ἐπί 14 περίπου ἔτη (πάντοτε γράφομε βάσει ὧν ἔχουν πέσει στήν ἀντίληψίν μας), ἄρχισε κατά τά τέλη τοῦ 2010 καί ἀρχάς τοῦ 2011, μέ διάφορα ἄρθρα του, νά ἐπαναλαμβάνῃ τίς παλαιές ἀπόψεις του, καθώς καί τήν ψευδῆ καύχησίν του: **«γράφω ἐπί μίαν εἰκοσιπενταετίαν ... χωρίς νά ἔχῃ ἀναιρέσει κανεῖς οὔτε λέξη ἀπό τά γραφέντα»!**

Εἴκοσι τέσσαρες Ἀγιορεῖται¹ σέ γενικώτερη ἐπιστολή μας πρός τόν Ο.Τ. ἀναφερθήκαμε δι' ὀλίγων καί στήν περίπτωσιν τοῦ π. Β. Ἀπεδείξαμε διά στοιχείων ἀναληθῆ τήν καύχησίν του, ἐπεσημάναμε πρόχειρα καί ἐπιγραμματικά μερικά ἐκ τῶν σοβαρωτέρων ὀλισθημάτων του καί σέ ὑποσημείωσίν μας δηλώναμε ὅτι, ἀνταποκρινόμενοι στήν πρόκλησιν τοῦ π.Β. γιά διάλογον, θά προβοῦμε σέ πλήρη καί ἀναλυτικῆν ἀναίρεσιν, ἐάν ὁ Ο.Τ. ὑπέσχετο τήν δημοσίευσιν.

Ὁ Ο.Τ. συνδημοσίευσεν² μέν τήν ἐπιστολήν μας μέ τήν ἀπάντησιν τοῦ π.Β., παραλείψας, ὅμως, τήν ἐν λόγω ὑποσημείωσιν! Αὐτό ἔδωσε τήν δυνατότητα στόν π. Β. νά καυχᾶται καί νά μᾶς ἐπικρίνῃ στά μάτια τῶν ἀναγνωστῶν, πού ἀγνοοῦσαν τήν παραληφθεῖσαν ὑποσημείωσιν, ὅτι τοῦ ρίχνομε «μόνο λάσπη χωρίς νά προσάγωμε ἐπιχειρήματα» καί πολλά ἄλλα παρόμοια.

Τό γεγονός, όμως, ότι αυτός ήτο γνώστης τής ύποσημειώσεως (καθόσον είχε στά χέρια του τό πλήρες κείμενό μας πρό τής δημοσιεύσεώς του στον Ο.Τ.), τόν αφήνει έκτεθειμένον άνεπανόρθωτα!

Άνταπαντήσαμε μέ έκτενέστερο κείμενον³, στό όποϊον έπισημάναμε τήν παράλειψιν, έπανελάβαμε τήν πρόθεσίν μας διά διάλογον και άπεκαλύψαμε άρκετά από τό πλήθος τών άσυστόλων ψευδών, συκοφαντιών, παραποϊήσεων και λογοκρισιών του σέ πατερικά κείμενα, κ.ά. πού περιείχε ή άπάντησίς του. Σημαντική ήταν και ή άποκατάστασις τής άληθείας, όσον άφορᾶ τάς Έγκυκλίους 2626/1997 και 2641/1998, εναντι τής συγχυτικῆς άναφορᾶς του π. Β. Δυστυχώς, **ό Ο.Τ., καλύπτοντας και πάλιν τόν π.Β., όχι μόνον δέν έδημοσίευσε τήν άνταπάντησίν μας, άλλ' ούτε καν αίτιολόγησε τήν μή δημοσίευσιν.** Τελείως άγνόησε και περιφρόνησε 24 Άγιορείτας. ή μάλλον, τήν άλήθειαν πού αυτοί άπεκάλυπταν. Τουλάχιστον, δέν ξαναδημοσίευσε μέχρι σήμερα και κείμενον του π. Β. μέ παρομοίας πεπλανημένας θέσεις.

Άγαπητός άδελφός μερίμνησε ώστε ή άνταπάντησίς μας νά δημοσιευθεϊ σέ ιστοσελίδα. Άπό φωτοτυπία πού μᾶς άπεστάλη, γνωρίζομε ότι δημοσιεύθηκε τουλάχιστον στό «Όρθόδοξον Παρατηρητήριον». Άν είλικρινά τό έπιθυμή ό π.Β., μπορεί νά αρχίση τόν διάλογον άπαντώντας σ' αυτήν. Άν πάλι δυσκολεύεται, και θέλη νά αρχίσωμε από μηδενικῆς βάσεως, δέν θά του τό άρνηθοῦμε. Μόνον, γιά νά μήν πελαγοδρομήσωμε, ό διάλογος θά διεξάγεται και θά ολοκληρωῦται κατά θέμα. Έπίσης, καλόν και λίαν διευκρινιστικόν θά ήτο, εάν ήδύνατο νά άνταπαντήση και στήν θαυμασίαν άπάντησιν του π. Ί. Φωτοπούλου, υπό τόν τίτλον **«Μέ τό “άρνιον” ή μέ τό “θηριον”»**,⁴ διά τής όποιας ό π. Ίωάννης κονιορτοποιεί όκτώ έσφαλμένας και συγκεχυμένας τοποθετήσεις του δημοσιευθέντος στον Ο.Τ. κειμένου του π.Β.: «Συ εί ό έρχόμενος ή έτερον προσδοκῶμεν». Περιττόν νά λεχθῆ ότι ό Ο.Τ. δέν έδημοσίευσε τήν θεολογικήν και πλήρη Άγιογραφικῶν και πατερικῶν χωρίων μελέτην, τήν όποιαν ό π. Β. έλείψει έπιχειρημάτων έσυκοφάντησε ως «μυθιστορηματικήν», χωρίς νά τολμήση μέχρι σήμερα νά άρθρώση λέξιν. Και, παρά ταῦτα, συνεχίζει νά καυχᾶται ότι οὔδεις του έχει άπαντήσει θεολογικά!

Β'. Περί τών δύο προσφάτων όμιλιών του.

Σ' αυτές ό π. Β., μέ τήν συμπάραστασιν τής πρεσβυτέρας του και 3-4 όμοϊδεατών του, έπαναλαμβάνει πλεϊστα όσα ψευδή, άνυπόστατα, συγχυτικά, άντιγραφικά και άντιπατερικά έχει κατά καιρούς ύποστηρίξει. Ένίοτε, μάλιστα, άντιφάσκει και πρός τά παλαιότερα, αλλά άκόμη και πρός σημεία τών έν λόγω όμιλιών. (Φυσικά, άναγνωρίζομε έλαφρυντικά, και διότι ό λόγος είναι προφορικός, αλλά και έπειδή φαίνεται άπροετοίμαστος· ένίοτε «πηδάει» από θέμα σέ θέμα, χωρίς νά ολοκληρώνει τό προηγούμενον). Άρκετές δέ φορές έπαναλαμβάνει τήν ματαία και ψευδή καύχησίν του, ότι οὔδεις έτόλμησε νά άναιρέση επί τόσα έτη ούτε μίαν λέξιν εκ τών γραφομένων του!

Άναφέρομε έπιγραμματικῶς μερικά σημεία. Στά περισσότερα έχουν δοθῆ αναλυτικώτερες άναιρέσεις και διά τών παλαιότερων άπαντήσεών μας, αλλά και διά του Α' μέρους τής παρούσης.

Ή προτεστάντισσα Relfe πρώτη μετέτρεψε τό χξς' σέ 666!!! [Δέν διάβασε καθόλου Άγίους Πατέρας ό όσιος; (λ.χ.: Άγ. Εϊρηναϊό)· ούτε συγχρόνους έρμηνευτάς πρό τής Relfe; (λ.χ.: Τρεμπέλα, Κολιτσάρα, π. Εύσέβιο Βίττη)].

Τό 666 δέν είναι σύμβολο του Άντιχρίστου! (Έπιμένει άκόμη και ύστερα από τήν σαφή τοποθέτησιν του π. Έπιφανίου, πού ίσχυρίζεται ότι τόν θεωρεϊ Άγιο !).

Σύγχυσις μεταξύ άριθμήσεως ως έννοίας και ως γραφῆς (βλ. και Α' μέρος τής παρούσης).

Σύγχυσις μεταξύ χρήσεως του 666 ως αύξοντος άριθμοῦ και ως συμβόλου! (βλ. και Α' μέρος τής παρούσης).

Οι ηλεκτρονικοί έπιστήμονες και οι τεχνικοί διαφωνούν μέ τήν ύπαρξιν τοῦ 666 στό barcode! (Ποίους έννοεῖ; Τόν υἱόν του, τόν χημικόν Ἰ. Καρδάση καί τόν πλανεμένο θεολόγο Ὁδ. Τσολογιάννη; Ἐμεῖς αὐτούς μόνον γνωρίζομε ὅτι διαφωνοῦν. Ἄγνοεῖ τήν ὁμολογίαν τοῦ ἐφευρέτου τοῦ barcode G. Lauger, τίς τρεῖς ἀποδεικτικές μελέτες τῆς Ἰ. Μ. Γρηγορίου, ὑπό τοῦ ἠλεκτρολόγου-μηχανικοῦ π. Προδρόμου Γρηγοριάτου, τήν μαρτυρία τοῦ κ. Στ. Κούλουθρου, τ. τεχνικοῦ συμβούλου τῆς Ἰ. Συνόδου, τήν ὁμάδα εἰδημόνων πού ἐξεπόνησε τήν ἠλεκτρονική μελέτη στό βιβλίον «Στή Δύση τῆς ἐλευθερίας» τοῦ ἱερομονάχου Χριστοδοῦλου, κ.ἄ.;

Παραπέμπομε, τέλος, καί σέ δημοσιευθεῖσαν ἐπιστολήν τοῦ μακαριστοῦ π. Σαράντη πρὸς τόν Ἀρχιεπίσκοπον Ἱερώνυμον, εἰς τήν ὁποίαν ἀνεφέροντο ἑπτὰ ὀνόματα ὑπουργῶν, βουλευτῶν καί δημοσιογράφων, οἱ ὁποῖοι ρητῶς εἶχαν ἀναγγεῖλει ὅτι στίς νέες ἠλεκτρονικές ταυτότητες θά ὑπάρχη τό 666.

Σύγχυσις καί ἀντιφάσεις μεταξύ ἐξωτερικοῦ καί ἐσωτερικοῦ χάραγματος! Τό χάραγμα τῆς Ἀποκαλύψεως ἄλλοτε τό ἐρμηνεύει ἀλληγορικά ὡς ἐσωτερικόν, καί ἄλλοτε ὡς καί ἐξωτερικόν, πού εἶναι ὁμως ἔνδειξις τοῦ ἐσωτερικοῦ!

Σύγχυσις ὅσον ἀφορᾷ τήν δύναμη καί τήν δρᾶσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἀφ' ἑνός μὲν εἰς τοὺς μετανουοῦντας καί ἀφ' ἑτέρου εἰς τοὺς δολίως χρησιμοποιοῦντας Αὐτόν, ὅπως λ.χ. σ' αὐτούς πού θά τόν βάζουν στό 666, τό εὕρισκόμενον ἐπὶ τῆς ταυτότητος, τῶν μετώπων καί τῆς χειρὸς των, γιά νά ἀναπαύσουν ψεύτικα τήν συνείδησίν τους!

Παραποίησις τοῦ μακαριστοῦ Γ. Ἐπιφανίου Θεοδωροπούλου, ὡς δῆθεν συμφωνοῦντος μέ τίς θέσεις τοῦ π. Β.! (βλ. καί Α' μέρος τῆς παρούσης).

Τά ἐπόμενα τέσσερα θά τά σχολιάσωμε ἐκτενέστερα:

Ψευδεῖς ἰσχυρισμοί ἀναφορικά μέ τήν συγγραφὴν τοῦ κειμένου τοῦ Ἁγίου Παΐσιου «Σημεῖα τῶν καιρῶν-666»!

Ὁ π. Β. ἰσχυρίζεται αὐθαίρετα καί ἄνευ οὐδεμιᾶς μαρτυρίας ὅτι δῆθεν ὁ Ὅσιος, λόγω ἐλλείψεως θεολογικῆς παιδείας καί ἔνεκα τῆς ταπεινώσεώς του, ὑπήκουσε καί παρεπλανήθη ὑπό λογίου Ἀγιορείτου Μοναχοῦ καί συνέγραψε τό ἐν λόγω κείμενον. Τώρα, μετά τήν κοίμησιν τοῦ Μοναχοῦ (!), ἀναφέρει γιά πρώτη φορά καί τόν ὄνομά του: π. Νικόδημος Μπιλάλης. (Σέ ἕνα σημεῖον τῆς ὁμιλίας κατανοεῖται ἴσως λόγω κακῆς διατυπώσεως-ὅτι καί ἡ συγγραφή ἦταν τοῦ π. Νικοδήμου! Σέ ἕτερον σημεῖον ἀναφέρει ὅτι παρεπλανήθη ἀπὸ τήν προτεστάντισσα Relfe, ἐνῶ, ἀντιθέτως, σέ ἄλλο σημεῖο λέει ὅτι τήν ἀγνοοῦσε!!!). Μοναδικό του ἐπιχείρημα: Ἡ ὑπαρξίς Ἀγιογραφικῶν καί Πατερικῶν χωρίων καί παραπομπῶν! Καί αὐτό τό χρησιμοποιοεῖ ξανά, ὕστερα ἀπὸ τήν ἀνταπάντησίν μας, πού τοῦ ἀποδεικνύομε ὅτι καί τά χωρία εἶναι ἐλάχιστα καί οἱ παραπομπές ἐλλειπεῖς καί πρόχειρες καί πάντως ὄχι μέ ἐπιστημονικόν τρόπον, ὅπως θά ἦσαν τοῦ π. Νικοδήμου. Ἀλλά, καί μόνον πού καθόμασθε καί ἀντικρούομε τέτοιους μύθους εἶναι σφάλμα μας.

Ὁ π. Β. ἀποδεικνύει διὰ τῶν ἀνωτέρω ὅτι ἀγνοοῦσε 100% τόν Ἅγιο. Καί ἐάν δέν τόν συκοφαντῆ συνειδητά καί ἀσυστόλως, τοῦλάχιστον ἀποδέχεται τά τῆς φαντασίας του ἢ τίς φαντασίαις ἄλλων ἀσχέτων. Ὁ Ἅγιος, σέ σοβαρά θέματα, οὐδόλως ὑπήκουε τυφλά σέ ἄλλους. Πολλῶ μᾶλλον νά ὑποστηρίξη μέ ἐπιμονή τήν γνώμη τους, νά ἐπικρίνη ὀξέως τοὺς ἀντιτιθεμένους, νά δημοσιεύῃ τό κείμενον καί μάλιστα μέ τόν γραφικόν του χαρακτήρα καί νά τό διαδίδῃ φωτοτυπικῶς. Τά ἀνωτέρω οὐδέποτε ἔπραξε καί ὅταν ἐπρόκειτο διὰ προσωπικήν του γνώμην. Τήν μετέφερε ἀπλῶς μέ συστολήν σέ στενὸ του κύκλο, προέτασσε τήν φράσιν: «ὁ λογισμός μου λέει» καί ἀπαγόρευε τήν δημοσιοποίησιν. Ἡ στάσις του διὰ τό κείμενον «Σημεῖα τῶν καιρῶν-666» συνέβει διὰ μοναδικήν φοράν.

Ὁ π. Β. στό βιβλίον του φαίνεται ὅτι ἐκτιμᾷ καί ἀναγνωρίζει ὡς τά γνήσια πνευματικά παιδιὰ τοῦ Ἁγίου τίς μοναχές τοῦ Ἡσυχαστηρίου τῆς Σουρωτῆς. Ἔ, λοιπόν, στό βιβλίον τους: «Ὁ

Ἅγιος Παΐσιος ὁ Ἀγιορείτης», ἀναφερόμενοι στό ἐν λόγω κείμενον ἀποκαλύπτουν ὅτι «δέν ἦταν ἀπλῶς “ἀπόψεις” του, ἀλλά καρπός προσευχῆς καί θείας πληροφορίας» (σελ. 435). Καί σχολιάζουν σέ ὑποσημείωσιν: «Τίς θεοφώτιστες θέσεις τοῦ Ὁσίου υἱοθέτησε ὁμοφώνως ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τό 1998, ὅταν προέκυψε πάλι τό ζήτημα αὐτό. Ἐξέδωσε δέ καί σχετική ἐγκύκλιο πού διαβάστηκε σέ ὅλους τοὺς Ναοὺς».

Ὁ μακαριστός π. Νικόδημος στεκόταν μπροστά στόν Ἅγιο σάν μικρός μαθητής. Μᾶς εἶχε ἀποκαλύψει ὅτι εἶχε ὑπακούσει τυφλά σέ συγκεκριμένη ἀπαγόρευσιν τοῦ Ὁσίου. Ὅσον ἀφορᾷ δέ τό ἐν λόγω κείμενον, εἶχε ζητήσει καί λάβει ἄδεια ἀπό τόν Ὁσιο νά τό δημοσιεύσῃ στό Περιοδικό τῶν Πολυτέκνων. Κατά τήν δημοσίευσιν -ἡ ὁποία διά πρακτικούς λόγους ἐγένετο διά τυπογραφικῶν στοιχείων καί ὄχι φωτοτυπικῶς- συνέβη ἓνα λαθάκι. Καππου, ἀντί γιά «αὐτά» ἐγράφη «αὐτοί». Καί μόνον γι' αὐτό, ὁ Ὁσιος στενοχωρήθηκε πολύ καί ὠμίλησε αὐστηρά καί ἐπιτιμητικά. Καί ὕστερα ἀπό ὅλα αὐτά, ὁ π. Β. ἐπιμένει ὅτι δῆθεν ὁ ταπεινός καί ἀγράμματος π. Παΐσιος ἔκανε ὑπακοή στόν λόγιον Μοναχό!!! Τό θλιβερότερον ἐν προκειμένῳ εἶναι ὅτι ἡ ἐπιμονή του αὐτή συνεχίζεται καί ὕστερα ἀπό τήν ἐπιτευχθεῖσαν συνάντησιν π. Β. καί π. Νικοδήμου, κατά τήν ὁποίαν ὁ π. Νικόδημος τόν διεβεβαίωσε διά τό ἀνυπόστατον τῶν ἰσχυρισμῶν του!!! (Αὐτό ἀπό πληροφορία ἐμπιστοῦ κοινοῦ γνωστοῦ).

(Στό βιβλίον του ἀναφέρονται καί ἄλλοι σχετικοί ἀνυπόστατοι ἰσχυρισμοί καί ἀνακρίβειες, πού δέν τίς ἀκούσαμε στίς ὁμιλίαις του. Θά σχολιασθοῦν στόν μελλοντικό διάλογό μας).

Τά «θεολογικά λάθη» τοῦ κειμένου τοῦ... Ὁσίου

Ὁ π. Β. παρανοεῖ -ἢ συνειδητά παραποιεῖ- σημεῖα του κειμένου καί ἐν συνεχείᾳ ἀντικρούει τήν παραποίησίν του.

α'. Ἰσχυρίζεται -παρανοώντας τόν Ἅγιο- ὅτι, δῆθεν, ὁ Ἅγιος ταυτίζει τοὺς «ἐκλεκτούς» μέ τοὺς «γνωστικούς», καί ἀκολούθως ἀγωνίζεται διά πολλῶν νά ἀναιρέσῃ αὐτήν τήν παρανόησιν του, καί νά μᾶς διδάξῃ ὅτι οἱ «ἐκλεκτοί» εἶναι οἱ «ἅγιοι». Πέραν τοῦ ὅτι οἱ ὄροι «ἅγιοι» καί «ἐκλεκτοί» στήν Ἁγία Γραφή δέν ἔχουν -τουλάχιστον πάντοτε- τήν αὐτήν ἀκριβῶς σημασίαν πού ἔχουν σήμερα, ἀλλά συνήθως διά τοῦ «ἅγιοι» ἐννοοῦνται ὅλοι οἱ πιστοί, οἱ «δυνάμει ἅγιοι», καί διά τοῦ «ἐκλεκτοί» οἱ περισσότερον προχωρημένοι πνευματικά, ὁ Ὁσιος οὐδόλως ταυτίζει τοὺς «ἐκλεκτούς» μέ τοὺς «γνωστικούς».

Γιά κάποιον πού γνώριζε τόν τρόπον ὁμιλίας τοῦ Ὁσίου, ἀλλά καί γιά κάθε καλοπροαίρετον, ἡ φράσις του **«Θά πλανηθοῦν αὐτοί πού τά ἐρμηνεύουν μέ τό μυαλό»** δέν εἶναι ἐρμηνεία-μετάφρασις τοῦ προηγουμένου χωρίου, ἀλλά διευκρίνησις - ἐπεξηγήσις. Ἄλλωστε τό χωρίον δέν ἀναφέρεται σέ γεγονός (δέν λέει «θά πλανηθοῦν οἱ ἐκλεκτοί»), ἀλλά σέ σκοπό-ἐπιδίωξιν τῶν ψευδοπροφητῶν («πρός τό ἀποπλανᾶν»). Μᾶς διευκρινίζει, δηλαδή, ὁ Ἅγιος ὅτι θά πέσουν θύματα τῶν ψευδοπροφητῶν ΟΣΟΙ ΕΚ ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ τά ἐρμηνεύουν μέ τό μυαλό.

β'. Ὁ Ἅγιος στήν ἀναφορά του στήν πλάνην τῶν σημερινῶν «Γνωστικῶν» ὅτι θά λάβουν ταυτότητα καί σφράγισμα μέ τό 666 καί, βάζοντας ἓνα σταυρό, θά τά ἀγιάσουν, παραθέτει ἓνα παράδειγμα, γιά νά γίνῃ κατανοητό τό ἀναιρετικό συμπέρασμα του πού ἀκολουθεῖ. Λέγει, λοιπόν, ὅτι τό νερό καί ἡ πέτρα δέχονται ἀγιασμόν καί γίνονται θαυματουργικά Ἅγιασμός καί Ψωμί ἀντιστοίχως, ἐνῶ τά οὖρα καί οἱ ἀκαθαρσίαι δέν δέχονται ἀγιασμόν. Καί ὡς συμπέρασμα ἐπιλέγει ὅτι ἔτσι ἀκριβῶς καί ὁ διάβολος, ὁ ἀντίχριστος, ὅταν εἶναι στήν ταυτότητα ἢ στό χέρι ἢ στό κεφάλι μας μέ τό σύμβολό του, τό 666, δέν ἀγιάζονται διά τῆς ἐπιθέσεως Σταυροῦ.

Ὁ π. Β. ἀποφεύγοντας νά ὑπερασπισθῇ τήν θέσιν τῶν Γνωστικῶν καί νά ἀπορρίψῃ εὐθέως τό συμπέρασμα τοῦ Ὁσίου, ἀσχολεῖται μέ τό παράδειγμα. (Ἡ πρεσβυτέρα του, ὅμως, σέ παρέμβασή της, μέ ἀφορμήν σχετικούς λόγους κάποιου ἱεροκήρυκος, συντάσσεται μέ τήν ἄποψιν τῶν Γνωστικῶν, χαρακτηρίζουσα, μάλιστα, ὡς βλασφημίαν (!) τήν δῆθεν ἀδυναμίαν τοῦ

Σταυροῦ. Ἀδυνατεῖ νά κατανοήσῃ τήν τεραστίαν διαφοράν, συγχέουσα τήν ἐν πονηρία καί δολιότητι χρῆσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ πρὸς τήν ἐν εὐλαβείᾳ καί μετανοίᾳ τοιαύτην). Ὁ π. Β., ὅμως, ἀσχολεῖται μέ τό παράδειγμα, παραποιώντας τόν Ὅσιον καί ἀντικρούοντας τήν παραποίησίν του. Ἔτσι, ἀναληθῶς παρουσιάζει ὅτι ὁ Ἅγιος συσχετίζει τά οὖρα καί τίς ἀκαθαρσίες μέ τόν ἄνθρωπον, ἐνῶ ὁ Ἅγιος τά συσχετίζει μέ τό σύμβολον τοῦ Ἀντιχρίστου (666). Ἐπί πλέον, περιορίζει τό ἀκάθαρτον τῶν οὐρῶν καί τῶν ἀκαθαρσιῶν μόνον στό ὅτι εἶναι βλαβερά. Ἔτσι, ρητορεύει διά μακρῶν, ἀντικρούοντας τίς παραποιήσεις του καί καταλήγει στό ἀνήκουστον συμπέρασμα (δέν τό λέγει ἐπί λέξει, ἀλλ' αὐτό ἐξάγεται) ὅτι ἐν ἐνδείᾳ ὕδατος εἶναι δυνατόν καί τά οὖρα νά γίνουν Ἀγιασμός!!! Παρότι τοῦ εἶχαμε ἐπισημάνῃ, σέ παλαιότεραν ἀπάντησίν μας, ὅτι ἀκόμη καί ὁ συνοδοιπόρος του ἐν πολλοῖς μακαριστός Μητροπολίτης Πρεβέζης Μελέτιος αὐτό τό χαρακτηρίζει «ἱεροσυλίαν» ὡς, ἐπίσης, καί τό ὅτι οὐδέποτε στήν δισχιλιετῆ ἐκκλησιαστικήν μας ἱστορίαν συνέβη παρόμοιον τι. Καί ὅτι ἂν δέν ὑπάρχη καθαρὸν ὕδωρ καί «ὁ Θεός κρίνει πῶς πρέπει» νά τελεσθῇ Ἀγιασμός, θά δημιουργήσῃ θαυματουργικῶς· ἐκ πέτρας, ἐκ νεφιδρίου· ἀκόμη καί ἐκ τοῦ μηδενός, καί ἐπ' οὐδενί χρησιμοποιοῦντας ἀκάθαρτον τι.

(Τίς ὑπόλοιπες παραποιήσεις τοῦ π. Β. πού κάνει στό κείμενο τοῦ Ἁγίου, πού ὑπάρχουν μέν στό βιβλίον του, δέν ἔθιξε, ὅμως, στίς ὁμιλίαις του, θά τίς σχολιάσωμε στόν μελλοντικό μας διάλογο).

Ἡ μαρτυρία τοῦ π. Ἀθανασίου Σιμωνοπετρίτου.

Ὁ π. Β. διαβάσει ὀλόκληρη τήν μαρτυρία τοῦ π. Ἀθανασίου, παραλείπει, ὅμως, νά ἀναφέρει τό ἱστορικόν τῆς μαρτυρίας αὐτῆς (πιθανῶς νά τό ἀγνοῇ), τό ὅποιον κλονίζει τήν ἀξιοπιστίαν της. Ἡ μαρτυρία ἀρχικῶς εἶχε δοθῆ στό ραδιοφωνικό ἴδρυμα Κύπρου, πρὸς τόν κ. Κλεῖτο Ἰωαννίδη, ὁ ὅποιος καί τήν περιέλαβε στό βιβλίον του «Γεροντικό τοῦ 20οῦ αἰῶνος», καί ἀπό ἐκεῖ ὁ κ. Καρακόλης τήν παρέθεσε στό «Ἀνθολόγιον Συμβουλῶν» πού ἐξέδωσε τό Ἰουχαστήριον. Ὅμως, μέχρι τήν πρώτην (πιθανῶς καί τήν δευτέραν) ἐκδοσίν τοῦ Ἀνθολογίου, τό βασικώτερον τμήμα αὐτῆς, τό παρουσιάζον τήν **δῆθεν διαδασκαλίαν τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου διά τό χάραγμα τοῦ ἀντιχρίστου**, εἶχεν ὡς ἐξῆς: «Ἐάν ἐρχόταν τώρα ὁ ἴδιος ὁ ἀντίχριστος μέ μία συσκευή μέ ἀκτίνες Laser καί μέ σφράγιζε μέ τό 666, ἐγώ θά δεχόμενα (!!!)... καί χίλια 666 νά μοῦ ἔγραφε ἐπάνω μου μέ τίς ἀκτίνες Laser ἀνεξίτηλα, ἐγώ θά δεχόμενα» (!!!).

Ὅταν τό ἰουχαστήριον στό Μήλεσι ἀντελήφθη τήν ἀντίχριστον καί βλάσφημον αὐτήν φράσιν, πού ἐτίθετο στό στόμα τοῦ Ἁγίου(!), ἔσπευσε (στήν β' ἢ τήν γ' ἐκδοσίν· ἐμεῖς ἔχομε τήν γ') νά μπαλώσῃ τήν κατάστασιν. Προσέθεσε ἐκτενῆ ὑποσημείωσιν, στήν ὁποίαν δήλωνε τήν ἀλλαγὴν τῆς διατυπώσεως τῶν λόγων τοῦ Ὁσίου, ὥστε νά ἀποδίδεται ὀρθῶς τό νόημα τῶν λόγων του. Στήν οὐσίαν, διά τῆς προσθήκης: «μέ τό ζόρι» καί τῆς ἀλλαγῆς τοῦ «θά δεχόμενα» μέ τό «δέν θά στενοχωριόμενα», κατέδειξε ὅτι ὁ Ἅγιος ἀνεφέρετο στό ὑπό τινων θρυλούμενον «βίαιον» καί «ἀκούσιον» σφράγισμα, τό ὅποιον -ἂν ποτε συμβῆ- φυσικά εἶναι ἀνένοχον, ἐφ' ὅσον δέν συμμετέχει ἢ προαίρεσίς μας. Δι' αὐτήν καί μόνον τήν περίπτωσιν ἔχουν νόημα καί τά ἀκολουθοῦντα ἐπιχειρήματα περί θαυματουργιῶν κατὰ τά μαρτύρια τῶν Ἁγίων Μαρτύρων διά τῆς σφραγίσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἄλλως, σέ περίπτωσιν, δηλαδή, ἐλευθέρας ἀποδοχῆς τοῦ χάραγματος, καί μάλιστα ἀπό τόν ἴδιον τόν ἀντίχριστον (!!!), εἶναι ἀδιανόητα. **Σέ μεταγενεστέρα δέ ἐκδοσίν, τό Ἰουχαστήριον ἀπῆλειψε ὅλον τό ἀπόσπασμα καί τήν ὑποσημείωσιν.** (τό πληροφορηθήκαμε ἀπό ἀδελφὸ πού ἔχει τήν θ' ἐκδοσίν).

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καθίσταται εὐνόητον καί ἀναντίρρητον ὅτι ἡ οὐσιώδης καί φοβερὰ αὐτῆ παραποίησις καθιστᾷ ὀλόκληρον τήν μαρτυρίαν ἀφερέγγυον καί ἀναξιόπιστον. Εἶναι ὄντως ὀλέθριον τό νά χρησιμοποιοῦμε ἀλλοιωμένα ἢ καί τελείως ἀνυπόστατα λόγους καί ἐνέργειαι τῶν Ἁγίων, καί ἰδίως ὅταν ἀναφέρονται σέ σοβαρά καί ἄπτοντα τῆς σωτηρίας μας θέματα.

Ἡ μαρτυρία τοῦ π. Ἀκακίου Καυσοκαλυβίτου.

Ἡ μαρτυρία αὐτή ἐδόθη σέ ὁμιλία τοῦ π. Ἀκακίου στήν Κατερίνη καί ὑπάρχει στό διαδίκτυο. Ἐμεῖς τήν ἔχομε καταγεγραμμένην διά χειρός τοῦ π. Ἀκακίου, κατά τήν πρό ἐτῶν ἀλληλογραφίαν μας, καί μάλιστα ἐμπλουτισμένην μέ περισσότερα στοιχεῖα καί λεπτομερείας. Ἐπειδή, ὅμως, δέν ἔχομεν τήν ἄδειάν του πρός δημοσιοποίησιν, δέν θά ἀναφέρωμε κάτι πέραν τῆς ὁμιλίας του στήν Κατερίνη. Ὁ π. Β. τήν μεταφέρει ἀρκετά ἱκανοποιητικά. Δέν θά τήν ἐπαναλάβωμε ἐδῶ, διότι ὑποτίθεται ὅτι οἱ ἀναγνώσται τήν ἄκουσαν ἀπό τόν π. Β. Ἀπλῶς, θά ποροσθέσωμε μερικά σημεῖα πού παρελείφθησαν, ἴσως διότι ὁ π. Β. τά ἐθεώρησε ἐπουσιώδη:

I. Στήν συζήτησιν τοῦ π. Ἀκακίου μέ τόν Ἅγιο Πορφύριο, ἐκτός ἀπό τίς σκέψεις καί τά ἐπιχειρήματα τοῦ Ἁγίου Παΐσιου, πού ἔβγαιναν ἀπό τό στόμα τοῦ π. Ἀκακίου, εἶχε ἀλλάξει καί ἡ φωνή του, καί ἀκουγόταν ἡ φωνή τοῦ Ἁγίου Παΐσιου!

II. Ὁ παρών κατά τήν συζήτησιν ἀνώτατος δικαστικός κ. Γεώργιος Ἀρβανίτης στό τέλος τῆς συζητήσεως συνεπέρανε: «Μά δέν διαφωνοῦν οἱ Γέροντες!».

III. Αὐτό πού τονίζει ὁ π. Ἀκάκιος, στηριζόμενος στήν φωτισμένην ἐρμηνείαν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου, ἀναφορικῶς μέ τήν «διαφωνίαν» τῶν Πρωτοκορυφαίων Πέτρου καί Παύλου στήν Ἀντιόχειαν, ὅτι πολλές φορές Ἅγιοι εἶχαν συμφωνήσει (:προσυνεννοηθῆ) νά «διαφωνήσουν» διά λόγους πνευματικούς. Πρός αὐτήν τήν ἐρμηνείαν κλίνει καί ὁ π. Ἀκάκιος, στήν πρός ἡμᾶς ἐπιστολήν του, ὅσον ἀφορᾷ καί στήν προεκειμένην «διαφωνίαν» τῶν δύο Ἁγίων Πορφυρίου καί Παΐσιου.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, καί ἐφ' ὅσον ὁ π. Β. ἀποδέχεται τήν μαρτυρίαν ὡς αὐθεντικήν, θεωροῦμεν ὡς χρέος του νά παραδεχθῆ ὅτι ἡ μαρτυρία αὐτή εἶναι πολλαπλῶς ὑπέρ τῶν θέσεων τοῦ Ἁγίου Παΐσιου καί ὄχι ἐναντίον. Καθόσον:

I. Ἡ παρουσία τῶν Ἀγιοπνευματικῶν ἐνεργειῶν στόν Ἅγιον, ἀφ' ἑνός, δηλαδή, τῆς προοράσεως, τοῦ ὑπερφυσικοῦ διαλόγου, πού πιστοποιεῖται ἀπό τό τριπλόν «Εὐχαριστῶ», καί ἀφ' ἑτέρου αὐτῆς ταύτης τῆς ὑπερφυσικῆς ὁμιλίας του διά στόματος τοῦ π. Ἀκακίου, ἐπισφραγίζει τήν ὀρθότητα τῶν θέσεων του. Θά ἦταν ἀδιανόητον ὁ Θεός δι' Ἀγιοπνευματικῶν ἐνεργειῶν νά ἐπισφραγίσῃ τήν πλάνην.

II. Ἡ καταληκτική πρόταση τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου διά ὑπακοήν ὄλων στήν Ἐκκλησίαν δικαιώνει τήν σχετικήν διδασκαλίαν τοῦ Ἁγίου Παΐσιου, ἐφ' ὅσον ἡ Ἱερά Σύνοδος, καί δι' ἑτέρων ἀποφάσεων της (καί προηγουμένων καί ἐπομένων), ἀλλά κυρίως διά τῆς 2641/1998 ἐγκυκλίου της, ὁμοφώνως ἐπεσφράγισε καί τήν περί ταυτότητος καί τήν περί χαράγματος διδασκαλίαν του. Καί δέν ἐπρόκειτο ἀπλῶς καί μόνον δι' ἀπόφασιν Συνόδου, ἀλλά διά καθολικήν φωνήν τῆς Ἐκκλησίας. Διότι καί πρό αὐτῆς εἶχαν γραφῆ πλῆθος ἀνακοινώσεων, συμφώνων πρός τήν Συνοδικήν ἀπόφασιν (Ἀγιορειτικῶν, τῶν Ἱ. Μονῶν Μετεώρων, τῶν Ἱ. Μονῶν Δωδεκανήσου, κειμένων ὑπογεγραμμένων ὑπό πλήθους διακεκριμένων εὐλαβῶν Ἱγουμενῶν, λοιπῶν κληρικῶν, καθηγητῶν Πανεπιστημίου, κ.ἄ.), ἀλλά καί κατά τήν ἀνάγνωσίν της σ' ὅλους τοὺς Ἱ. Ναοὺς τῆς Πατρίδος μας ἐγένετο ἐνθουσιωδῶς ἀποδεκτὴ ἀπό τό εὐλαβές πλήρωμα.

Καί, ἀσφαλῶς, δέν εἶναι «φοῦρνος τοῦ Χότζα» ἡ Ἐκκλησία, ὥστε πιεζομένη ἢ δελεαζομένη ἀπό τοὺς πολιτικούς –γεγονός πού ὀρθῶς καταγγέλει ὁ π. Β. σέ μίαν ἀπό τίς ὁμιλίες του- νά ἀναιρῆ καί νά ἀνακαλῆ τήν ἀπόφασίν της. Ἄν –Θεός φυλάξοι- τό θεσμικόν ὄργανον, ἡ Ἱερά Σύνοδος πιεζομένη ἢ δελεαζομένη ἀπό ἀνταλλάγματα, ὑποχωρήσῃ καί ἀρνηθῆ τήν πολλακίς ἤδη διατυπωθεῖσαν ἀλήθειαν, ἀπλούστατα ΔΕΝ εἶναι Ἐκκλησία. Ὅπως δέν ἦταν Ἐκκλησία ἡ Ληστρική Σύνοδος τοῦ 449, οὔτε ἡ Σύνοδος τῆς Ἱερείας ἐπί εἰκονομαχίας, οὔτε τῆς Λυῶν, οὔτε τῆς Φεράρας-Φλωρεντίας, οὔτε τό Κολυμπάρι, οὔτε αἱ ἀποδεχθεῖσαι εἰς κοινωνίαν τοὺς σχισματοαιρετικούς Οὐκρανούς, τήν στιγμὴν μάλιστα πού δέκα Πατριαρχεῖα καί Αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι ἀρνοῦνται, παρά τὰς πιέσεις πού δέχονται ἐπὶ τόσα ἔτη.

Όσον αφορά δὲ τὴν «διαφωνίαν» τῶν δύο Ἁγίων, συμφωνοῦντες μὲ τὸν π. Ἀκάκιον, τὴν θεωροῦμε φαινομενικὴν. Καί ἐάν ὄχι προσυμπεφωνημένην, τούλάχιστον κατὰ Θεῖαν Οἰκονομίαν γενομένην, ὥστε νὰ ἀποκρούωνται καί αἱ δύο ἀκρότητες. Οἱ φοβίες διὰ «βίαιον» καί «ἀκούσιον» καί «ἐν ἀγνοίᾳ» χάραγμά μας ἐξ ἑνός, καί ἡ ἀδιαφορία καί ἡ συμπαρατάξις μας μετὰ τοῦ κοσμοκράτορος καί τῶν ἐκπροσώπων του διὰ νὰ ἔχουμε τό βόλεμά μας ἐξ ἑτέρου. Αὐτὴν τὴν κατ' οὐσίαν συμφωνίαν καί φαινομενικὴν διαφωνίαν τῶν δύο Ἁγίων διεπίστωσε, ἄλλωστε, καί ὁ παρῶν κατὰ τὴν «συζήτησίν» των ἀνώτατος δικαστικὸς κ. Γεώργιος Ἀρβανίτης, ὅπως προαναφέραμε.

Τελειώνοντας, διηγούμεθα καί τό ἐξῆς σχετικόν: **Πρό ἐτῶν εἶχε κυκλοφορηθεῖ μία φήμη ὅτι, δῆθεν, ὁ Ἅγιος Πορφύριος εἶχε στείλει ἐπιστολή στόν Ἅγιο Παῖσιο, στήν ὁποίαν τόν ἐπέπληττε πού ὠμιλοῦσε γιά τό 666 κ.τ.ῶ. καί τοῦ ἀπαγόρευε νὰ ξαναμιλήσῃ!** Καί ὅτι δῆθεν, ὁ Ἅγιος Παῖσιος, ὡς ταπεινός, ὑπήκουσε! Αὐτό τό εἶχε καταγράψει στήν ἰστοσελίδα του καί ὁ Μητροπολίτης Μόρφου Νεόφυτος. Ὅταν, ὅμως, πληροφορήθηκε ὅτι κάποιος τό διέψευδαν, ἔσπευσε νὰ πληροφορηθῆ ἀπό τὴν πηγὴν. Ἦταν ἀκόμη ἐν ζωῇ στό Ἡσυχαστήριον στό Μήλεσι ὁ κ. Γ. Ἀρβανίτης, ὁ ὁποῖος ἦταν γνώστης τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Ἁγίου. Μόλις, λοιπόν, ὁ Μητροπολίτης ἐνημερώθηκε ὅτι δὲν ὑπῆρξε ποτέ τέτοια ἐπιστολή, ἔσπευσε νὰ ἀνακαλέσῃ καί νὰ ζητήσῃ συγγνώμη, πού πίστευσε χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ, καί δημοσίευσε κάτι ἀνυπόστατο, πού εἶχε ἀκούσει ἀπό κάποιο Ἀγιορείτη. Ἡ ταπεινώσις του καί ἡ εἰλικρινεία του, ὄχι μόνον τόν ἐξιλέωσε καί ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καί ἐνώπιον τῶν δύο Ἁγίων, ἀλλὰ καί τόν ἐξύψωσε στά μάτια τῶν ἀναγνωστῶν του. Ὅλοι μας κάνομε λάθη. Ἀρκεῖ ὅταν μᾶς τὰ ἀποδεικνύουν, νὰ τὰ ἀναγνωρίζωμε καί νὰ τὰ διορθώνωμε.

Ζητοῦμε συγγνώμη ἀπὸ τὸν π.Β., ἂν κάτι ἀπὸ τὰ γραφέντα ἢ λεχθέντα του τό παρανοήσαμε. Εὐχαρίστως θὰ δεχθοῦμε ὁποιαδήποτε κατωχυρωμένην παρατήρησίν του. Ἐπίσης, ζητοῦμε συγγνώμην, διότι, ἔνεκα τῆς ἀτελοῦς εἰσέτι καθαρσεῶς μας, καί σέ ὅσα ὀρθὰ ὑποστηρίξαμε, ἐνίοτε ἐκφρασθήκαμε μετὰ ὀξύτητος, ἴσως ἀκόμη καί μετὰ ἐμπαθείας. Ἄς εὔχεται καί ἄς μᾶς μνημονεύῃ στίς Θ. Λειτουργίες του διὰ νὰ καθαρθοῦμε, ὥστε ὁ λόγος μας νὰ προέρχεται μόνον ἀπὸ καθαρὴ ἀγάπη καί πόνον διὰ τὴν ἀλήθειαν καί τοὺς ἀδελφούς μας. Ὅπως καί ἐμεῖς εὐχόμεθα καί τὸν μνημονεύομε, καί μάλιστα ἐν ὄψει τῆς δοκιμασίας πού μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ περάσῃ. Τέλος ἐπαναλαμβάνομε τὴν διάθεσίν μας διὰ διάλογον πρὸς ἀνάδειξιν τῆς ἀληθείας –παρὰ τὴν μεγάλην ἔλλειψιν χρόνου. Μόνον τὸν παρακαλοῦμε, ἐπειδὴ στερούμεθα προσβάσεως στό διαδίκτυο, νὰ μᾶς κοινοποιῆ τὰς ἀπαντήσεις του, διὰ νὰ μὴν τὰς λαμβάνωμε πολὺ καθυστερημένα ἀπὸ ἄλλους. Ἀναμένομεν.

Μετὰ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης,

Ἱερομόναχος Ἀρσένιος, Γέρων τοῦ Κελλίου «Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου - “Παναγούδα”», (Ι. Μ. Κουτλουμουσίου).

Μοναχὸς Ἡσαΐας, Ἱερόν Κελλίον «Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου - “Παναγούδα”», (Ι. Μ. Κουτλουμουσίου).

Υποσημειώσεις:

[1], [2]. Τό πρῶτο κείμενό μας τῶν 24 Ἀγιορειτῶν Πατέρων καὶ ἡ ἀπάντησις τοῦ π. Β.

<https://www.zoiforos.gr/index.php/afieromata/koinonika/karta-politi/item/6713->

[%CE%B1%CE%B3%CE%B9%CE%BF%CF%81%CE%B5%CE%AF%CF%84%CE%B5%CF%82-](#)

[%CE%BC%CE%BF%CE%BD%CE%B1%CF%87%CE%BF%CE%AF-vs-](#)

[%CF%80%CE%B2%CE%B1%CF%83%CE%B9%CE%BB%CE%B5%CE%AF%CE%BF%CF%85-](#)

[%CE%B2%CE%BF%CE%BB%CE%BF%CF%85%CE%B4%CE%AC%CE%BA%CE%B7-%CE%B3%CE%B9%CE%B1-](#)

[%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%BA%CE%AC%CF%81%CF%84%CE%B1-%CF%84%CE%BF%CF%85-](#)

[%CF%80%CE%BF%CE%BB%CE%AF%CF%84%CE%B7](#) (δεν υφίσταται τώρα)

[3]. Ἡ ἀνταπάντησίς μας (ἡ δημοσιευθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ο.Τ. καί μὴ εἰσέτι ἀπαντηθεῖσα ὑπὸ τοῦ π.Β.). <https://orthros.eu/%CE%BA%CE%B5%CE%AF%CE%BC%CE%B5%CE%BD%CE%B1/2010-10-04-06-27-51/295-antanakrboloud.html>

[4]. Ἡ ἀπάντησις στὸν π. Β. τοῦ π. Ἰ. Φωτοπούλου ὑπὸ τὸν τίτλον «Μέ τό “ἀρνίον” ἢ μέ τό “θηρίον”». https://www.freemonks.gr/index.php?page=news_info&lang=1&id=375

[5]. Σχετικὸν κείμενον μας (πρωτοδημοσιευθὲν τό 2017): «Σοφιστεῖες-“Προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις” πρὸς παραλαβὴν τῆς “Κάρτας τοῦ Πολίτη”». <https://enromiosini.gr/paratiritirio/sofisteies-profaseis-en-amartiais/>

Το παρὸν (εκτυπώσιμο): https://www.imdleio.gr/diaf/2023/gerontes_Panag-p.B.B.pdf